

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

XV. Quomodo hi tres interierunt carnifices, & eorum dominu[m] qualis
pœna ceperit, seu qua miseria posteritas eius affecta sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

tionis declaratum est, deberi felices RELIQUIAS festinato ad urbem R A T I S B O N A M inde transferri. Vnde primates loci illius adunati, sublatum à sepulchro venerandum corpus ad I s v R A M fluium nauì impoferunt, accensis, iuxta religionis modum, careis. Ibi cum defluum iter, amne in propria ruente, sequerentur, per ostia ipsius ad Danubium intrauerunt. Inde contra ortum fluminis enitentibus, quod sine magno labore consuetudo naturæ non præstat, tanta celeritate res immobilis contra mobilem meritis Martyris propellitur, ac si velum ventus post flumen intenderet. Auxit hunc stuporem in eo comitatu res admodum mirabilis, sed tamē sancti viri moribus comparabilis. Nam sicut ille in hoc mundo conuersatus inter grassantis stultitiæ turbines, nec ignem superni amoris, nec veritatis lumen amisit, ita cādelæ iuxta sacrum illius corp^o accensæ tempestatum flamina atq; imbrium flumina iugi sereno despexerant, consalutantibus tam clarum signum, & coniubilantibus vtrisque littoribus. Hac alacritate urbem prædictam ingressi, obuiam habuerunt sacros cleri ordines, & præuia religionis vexilla, cū reliquo processionis ritu, principemq; THEODVM prouinciæ cum optimatib^o, effusa in aduentum sui patroni tota regione, quorum hymnisonis vocibus tellus videbatur esse concussa. Itaq; in beati *GREGORII Martyris Ecclesia, quā ipse quondam orationū familiaritate frequentabat, sollempni celebritate composito truculentia furentis auræ quieuit reditq; pax ætheris & arbitriū luminis. Traditur autē firmatq; assertione probatur, quod in illa via, qua leuatus à nauì ferebatur ad Ecclesiam triginta signis diuina eum pietas CLARIFICARET.

XV.

Quoniam de exercitio certaminis Pontificis atq; triumpho cognita & credita contexuit oratio, consequens esse vi-

*Georgij.

se videtur, quis rerum finis persecutores eius præsentia-
liter ceperit, enarrare; quatenus & hæc cognitio & fræn-
net improbos, & tueatur probos; dum non audent isti,
quæ volunt; & non patiantur illi, quæ non debent. Si-
cut superius diximus quinq; sunt electi, qui eum torque-
rent, ex quibus duos facinus terruit, tres verò & ad auden-
dum & ad perpetrandum scelus foris, imperium senioris
incitat, atq; insata medullitus iniquitas exacuit. Vnde ti-
midi duo illi, preces pro his fundente sancto Martyre, venia
donati, in pace deduxerunt tempora; reliqui verò intra
septē dies spiritui cui seruiuerunt in mūdo traditi, atq; horri-
biliter diuq; vexati, tandem quodam intempestæ noctis si-
lentio in desertum ruunt; vbi per loca confragosa & inac-
cessibilia lymphando perierunt: neq; postea aliquo in loco
vel viui, vel defuncti comparuerunt; duplici contritione,
sicut ait Propheta, contriti. Sed & LAMPERTVS eorum dñs *Ierem. 17.*
consurgente contra eum nata ex sceleribus suis occasione,
perpetuo damnat⁹ exilio, procul à suis digno despectu eua-
nuit; hac in posteros hæreditate pœnarū relicta, vt infra pau-
cos annos, immaturę mortis falce præcisi, penè omnis vita
difficiliter extorta, pro innocuo Martyris sanguine discer-
perētur. Qui vero superesse poterant, vel adhuc supersunt,
eadem infelicitatis forma miseram testantur prosapiam, &
calamitosam breuitatem imbecillis vitæ suspiriis debent
potius quam vñbus. Et quid mirum? si consanguineos e-
ius sanguis innocens tetigit, cū & ædificia ipsius secundum *Psal. 68.*
illud propheticum: Fiat habitatio eius deserta, & in taberna-
culo eius non sit, qui inhabitet, damna impietatis eius tu-
lerint; ita vt virgultis & vrticis ascendentibus ruinosa de-
formitate delapsa humana conuersatione sint incongrua,
damnabilemq; ac detestandum hominem, & iam insensibi-
lium neglecta figura declamet,

Dixi-